

10/2792

MİLLETÇİ HAREKET PARTİSİ
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 18.04.2018
Sayı: 2018/2767

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde kadınlarla ilgili verilere ve istatistiklere bakıldığında iş bulma konusunda büyük zorluklar yaşadıklarını, eğitim seviyelerinin erkeklerin gerisinde olduğu ve önemli bir kısmının ise kendini güvende hissetmediği görülmektedir. Bu sebeplerle kadın istihdamı ve işsizlik sorunlarına karşı alınacak tedbirlerin ve mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla Anayasa'nın 98, İç Tüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırma Komisyonu açılmasını saygılarımla arz ederim. 20.02.2018

Erkan HABERAL
Ankara Milletvekili

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Baki Sömek	Mersin	
Ruhi Ersoy	Osmanlı	
Celal Adan	İST	
İlhami YÖNTER	İST.	
Semih Yalçın	İstanbul	
Mudafan Mit	Ankara	
Ekmeladdin İhsanî	İSTANBUL	
Fahrettin Özgür TOK	K. Maraş	
Muhammed Ali	ADANA	
Mehmet Erdoğan	Alanya	

1	Mevlüt Kocakaya Adana	Çiğdemler
	Deniz Depboylu AYDIN	Deniz Depboylu
	Kamâl Rıçelme E, ZURUM	Rıçelme
	Ahmet Selim Yurdakul ANI TALVA	AF
	Saffet Sarsal KOCAELI	Amulya
	<u>Musa Ali</u> ANKARA	Musa Ali
	Ahmet Kenan Kuruçukcu İZMİR	OK Kuruçukcu
	Emir Haluk Ayhan DENİZLİ	Ayhan
	İsmail Feri Akşu İSTANBUL	Akşu
	Selçuk Çeliker ANKARA	Selçuk
2	Oktaç UURAL İZMİR	Uural

GEREKÇE

Her ne kadar birçok ülkede kadın ve erkek anayasal olarak eşit haklara sahip olsalar da, bazı ülkelerdeki gibi Türkiye’de de rakamlar kadınların iş gücü ve eğitim alanlarında erkeklerden daha az hak ve olanağa sahip olduğunu göstermektedir. Türkiye İstatistik Kurumu’nun her yıl açıkladığı ‘İstatistiklerle Kadın’ verilerine göre Türkiye’deki kadınlar iş bulma konusunda büyük zorluklar yaşıyor, eğitim seviyeleri erkeklerin gerisinde ve önemli bir kısmı kendini güvende hissetmemektedir.

TÜİK’ in 2015 yılsonu verilerine göre Türkiye’de 25 yaşın üstündeki 100 kişiden 5’ i, cinsiyet olarak ayrıştırıldığında, 10 kadından 1’ inin okur-yazar olmadığı görülmektedir. Eğitim konusunda da kadınların ortalamanın altında olduğu, toplam nüfusun yaklaşık %15’i üniversite mezunu iken, kadınlarda bu oranın %13,1 olduğu görülmektedir.

Kadın ve erkek arasındaki eşitsizliğin en net görülebileceği istatistiklerden biri de çalışan nüfus ve işsiz olup iş arayan nüfusun birbirine eklenmesi ile hesaplanan işgücüne katılım oranıdır. TÜİK verilerine göre 100 kadından sadece 31’i çalışıyor veya iş arıyor. Tam tersine erkeklerde ise bu rakam % 71’leri göstermektedir.

İşsizlik oranı hesaplanırken nüfusun iş aramayan kısmının çalışıp çalışmadığına bakılmıyor yani kadın erkeklere kıyasla çok daha küçük bir kesimin iş aramasına rağmen kadın işsizlik oranı %12,6 ile %9,6 olan erkek işsizlik oranından yüksek olduğu saptanmaktadır.

Cinsiyet eşitliği politikalarını Türkiye’de var olan sosyal devlet ve kadın istihdam yapısını değerlendirdiğimizde, eşitlik politikaları kadın ve istihdamını teşvik etmekten ve istihdamda olan kadınlara eşitlik sağlamaktan uzaktır. Hatta bazı yasal düzenleme ve uygulamalar istihdam edilen kadınları çalışmaktan caydırıcı niteliktedir çünkü bu uygulamalar kadınların çalışmasını değil anne-eş olmalarını ödüllendirici niteliktedir. Bu yasal düzenlemelerin kadınlara karşı direkt olarak ayrımcılık yaptığını söyleyebiliriz. Var olan eşitliği teşvik edici yasalar ise kadınların hayatını direkt olarak etkilemekten uzakta, soyut yasal düzenlemeler olarak kalmakta, uygulamada kadınlara karşı var olan ayrımcılık ve dışlayıcı tutumlarda bir etki yaratamamaktadır.

İstihdam oranı; huzurevi, hastane, hapisane, kışla gibi yerlerde ikamet etmeyen, yani çalışmaya müsait olan nüfusun, toplam çalışan nüfusa bölünmesi ile hesaplanan bir istatistik kalemidir. Türk kadınları ise kadın istihdam oranı sıralamasında Avrupa Birliği ülkeleri ile karşılaştırıldığında, rekor denebilecek oranda düşüktür.

Avrupa Birliği’nde 2015 yılında kadın istihdam oranının en yüksek olduğu ülke %74 ile İsveç olurken, Yunanistan yüzde 42,5 ile sonuncu olmuştur. TÜİK verilerine göre ise Türkiye’de kadın istihdam oranı yüzde 27,5 ile hem %60 olan AB ortalamasının hem de %65 olan Türkiye erkek istihdam oranının oldukça altında yer almaktadır.

Hal böyleyken, kadın emeği ve istihdamı konusu, bugüne değin hükümetlerin sosyal politika ajandalarında pek yer bulamamıştır. Kadın istihdamı ve onu çevreleyen sorunlar daha çok kadın girişimciyi ve meslek edindirme kursları ile ele alınmış; daha kapsayıcı, ciddi ve ulusal istihdam stratejileri geliştirilmemiş ya da uygulanmamıştır.

Ülkede var olan kadın istihdamına ilişkin özgül koşulları yansıtmayan bir dizi cinsiyet eşitliği politikası, uygulamada hem çalışan hem de emek piyasası dışında kalan kadınlara yönelik ayrımcılıkla sonuçlanabilmekte, var olan geleneksel toplumsal cinsiyet rollerini güçlendirebilmektedir. Bu da, kadınların çoğunluğunun ev kadını olarak atıl kalmasına ya da emeklerini piyasaya düşük ücretle sunmasına yol açmaktadır.

Kadınların istihdam ve işsizlik sorunlarının araştırılarak tespiti, mağduriyetlerinin önlenmesi için yasal düzenlemelerde dahil olmak üzere alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98, İç Tüzüđümüzün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.